

అద్వైత జాతీయము

1

స్వయిన దేశములో గ్రానాడ్ అనే ప్రసిద్ధమైన పట్టణముండెడిది. ఆ పట్టణంలో జేము అనే పేద తాపీవాడొకడు నివసిస్తూ ఉండేవాడు. తన కుటుంబ పోషణార్థము ధనము కూడా సంపాదించలేక పోయేవాడ పేద తాపీవాడు. బీదవాళ్లకే సంతానమన్నట్లు అతనిది కుచేల సంతానం.

ఒకనాటిరాత్రి ఎవరో తలుపు తట్టట వలన జేము నిద్ర నుండి మేల్కొన్నాడు. అతడు తలుపు తీయగానే పొడవుగా ఉన్న ఆచార్యుని చూచాడు.

“నీవు ఉత్తముడవనీ, నమ్మదగిన వాడవని వింటిని. ఈరాత్రి నీవు నాకొక పనిని చేసిపెట్టగలవా?” అని ప్రశ్నించాడు ఆచార్యుడు జేమును.

“వ్యాదయపూర్వకముగా చెబుతున్నాను. తప్పక చెప్తాను. కాని తగిన ధనము మాత్రమియ్యాలి.”

“కాని కళ్లకు గంతలుండాలి. ఇష్టమేనా?”

జేము కళ్లకు గంతలు కట్టుకొనుటకు ఇష్టపడ్డాడు. అంచేత ఆచార్యుడు జేము కళ్లకు గంతలు కట్టి, అతనిని చాల సందుగొందులగుండా తీసుకుపోయాడు. ఆఖరికి

వల్లిద్దరూ ఒక యింటి ముందు ఆగారు. ఆచార్యుడు ఇంటి నలుపు తెరచి తాపీజేమును లోనికి తీసుకుపోయాడు. అక్కడ ఆచార్యుడు గంతలు విప్పాడు. అది ఒక ఇల్లు చివరి భాగమని జేము తెలుసుకున్నాడు.

అక్కడ నీటితో నిండిన కొలను ఒకటి కనబడింది జేముకు. ఆచార్యుడు కొలను అడుగున గది నొకదానిని నిర్మించమని జేముతో చెప్పాడు. సామగ్రి అంతా సిద్ధం చేయబడింది. జేము రాత్రల్లా కష్టపడి పని చేశాడు. కాని పని పూర్తికాలేదు. తెల్లవారగానే ఆచార్యుడు ఒక బంగారు నాణాన్ని జేముకిచ్చాడు. మళ్లా అతనికళ్లకు గంతలు కట్టి, యింటికి చేర్చాడు ఆచార్యుడు.

“నీ కిష్టమేనా మరల వచ్చి పని పూర్తిచెయ్యడానికి” అని అడిగాడు ఆచార్యుడు.

‘తగినంత డబ్బు యిస్తే తప్పక చేస్తాను’

“మంచిది. నేవు రాత్రి మళ్లా పిలుస్తాను.”

మరునాడు రాత్రి తాపీవాడు గది నిర్మించడం పూర్తి చేశాడు. “ఇప్పుడు ఇక్కడ ఉన్న కొంత ఇండ్లను నామగ్నిని తీసుకొని రావడములో

నహాయపడు” అని పలికాడు ఆచార్యుడు.

ఈ మాట విన్న వెంటనే జేము భయపడ్డాడు. కాని వెంటనే ఆచార్యునితో కలిసి ఒక గదిలో వెళ్లాడు. అక్కడ శవాన్ని చూస్తానేమో అనుకున్నాడు జేము. కాని అక్కడ మూడు బరువైన కుండల్ని చూచాడు. అతి కష్టంమీద ఆచార్యుడు, జేము కలిసి మూడు కుండల్ని కొలను క్రింద కొత్తగా కట్టబడిన గదిలో అమర్చారు. తరువాత గది మరల మూయబడింది మళ్లా జేము కళ్లకు గంతలు కట్టి వేరుదారిని నగరమధ్య భాగాని తీసుకుపోయాడు ఆచార్యుడు.

అతని చేతిలో రెండు బంగారు నాణాలు ఉంచి “చర్చిగంట వినబడేవరకు ఇక్కడ ఉండు. అంతలోగా కళ్లగంతలు విప్పవంటే నీ ముష్టి రాగలదు” అని జేముతో పలికి తనదారిని తానుపోయాడు ఆచార్యుడు.

చర్చిగంట వినబడేవరకు జేము అక్కడే ఉండిపోయాడు. గంట వినబడగానే కళ్లగంతలు విప్పకొ తనయింటికి నేరుకున్నాడు జేము రెండు వారాలపాటు అతనికి బాగుగడిచింది. ఆచార్యుడు యిచ్చి బంగారునాణాలు అయిపోగా మళ్ళా మొదటిలానే బీదరి పారంభమైంది.

2

కొన్ని రోజులు గడిచాయి.

వ్యాధిగ్రస్తాన్ని, ముప్పు గొడవలరాజు

★ ఆ దృష్ట జా త కు డు ★

రోజు సాయంకాలము జేము తన యింటిముంగిట కూర్చుని ఉన్నాడు. అప్పుడు చాల యింట్లకు అధికారి అయిన ధనికుడొకడు అచ్చటికి వచ్చి యిలా అన్నాడు. “నిపు చాల బీదవాడివని విన్నాను”

“అవునండీ” అన్నాడు జేము.

“అలాగైతే నాకు పాత ఇల్లు ఒకటి ఉంది. దానిలో నివసించడానికి ఎవరూ యిష్టపడరు. అది చాల పాత యిల్లు. పడిపోడానికి సిద్ధంగా ఉంది. దానిని బాగు చేయించాలంటే చాల డబ్బు ఖర్చవుతుంది.”

జేము ఆ యింటికి వెళ్ళి చూచాడు. అందులో ఎవరూ లేనట్టు ఉంది. చాల వసారాలు గడచిన తరవాత అతడు యింటి చివరి భాగానికి వచ్చాడు. అక్కడ అతని కొక కొలను కనబడింది. వెంటనే అతనికి పూర్వపు నంగతి జ్ఞాపకానికి వచ్చింది. ఆచార్యుడు తనను తీసుకొనివచ్చి ఈ యింటిలోనే రెండు రాత్రులు పని చేయించాడని తెలుసుకున్నాడు.

ధనికునివైపు తిరిగి “అయ్యా! ఈ యింటిలో ఇంతకు పూర్వమెవరుండేవారో చెప్పగలరా?” అని ప్రశ్నించాడు జేము.

ధనికుడివిధంగా అన్నాడు. “మునలివాడైన ఆచార్యుడొకాయన ఉండేవాడు. అతడు ధనవంతుడని అందరూ అనేవారు. బంధువులెవరూ లేకపోవడంచేత, తన ఆస్తి నంతటిసే చర్చికి వ్రాసేశాడని అంటూ ఉంటారు. అతడు అకస్మాత్తుగా చనిపోయాడు. క్రీష్టియను మతగురువులు కొందరు

అతని ఆస్తిని లోబరచుకోవాలని చూచారు. ఇంటి నంతటిసే గాలించగా, వారికి కొన్ని వెండినాణాలు తప్ప మరేమీ దొరకలేదు. ఆమునలి ఆచార్యుడు అద్దెలేకుండా, ఉచితంగా ఈ యింట్లో ఉండేవాడు.”

జేము ఇదంతా శ్రద్ధగా విన్నాడు. ధనికుడు కొంచెంసేపు ఆగి మళ్ళా ఇలా ప్రారంభించాడు.

“రాత్రివేళ బంగారు నాణాల్ని లెక్కపెడుతున్నట్లుగా బాధతో మూలుగుతున్నట్లుగా, దయ్యాల రకరకములైన ధ్వనులు చేస్తూ ఉంటాయని యిరుగుపొరుగులవాళ్లు అంటూ ఉంటారు. ఇది యదార్థమో, కల్పితమో తెలియదుగాని ఈ కథలవల్ల నా యింటికి చెడ్డపేరు వచ్చింది. దీనిలో ఎవరూ నివసించడానికి ఇష్టపడరు.”

“ఎవరైనా అద్దెకు వచ్చేవాకా వైనా నన్నీ యింట్లో ఉచితంగా ఉండనివ్వండి. నేనీ ఇల్లు పునర్నిర్మిస్తాను. నాకీ దయ్యాల భూతాలవల్ల భయంలేదు” అన్నాడు జేము.

ధనికుడందుకు ఇష్టపడ్డాడు. అందుచేత జేము మరూడే నకుటుంబముగా ఆ యింట్లో ప్రవేశించాడు. క్రమక్రమంగా అతడయింటిని అందంగా చేశాడు. వింత ధ్వనులు మరి వినబడలేదు. జేము కొలనును త్రవ్వించి, గదిలో ఉన్న మూడు కుండల్ని బయటకు తీసి చూచాడు. ఆశ్చర్యము! మూడు కుండలూ వెండి బంగారునాణాలతో నిండి ఉన్నాయి. తానీ జేము గొప్ప ధనవంతుడుగా మారిపోయాడు. ఆఖరికి గ్రానాడ్ లోగల

దొరగారు మీసాలు పెట్టుకుని తుపాకి పట్టుకుని వేటకెళ్ళారు. ఓగంట తరవాత, ఓనాకరు పరుగెత్తుకొచ్చాడు.

“అయ్యా ఇక్కడికి ఉత్తరంగా ఓమైలు దూరాన పులి అడుగుజాడలు కనబడ్డాయండీ” అని విన్నవించాడు.

రవీమని లేచి నిలబడ్డారు దొరగారు. “రైతో, దక్షిణదిక్కు ఎటోయ్?” అన్నారు గంభీరంగా.

పెద్ద ధనవంతులలో ఒకడయ్యాడు. అతడు చాల ధనము చర్చికి, బీదలకు యిచ్చి, భార్యాబిడ్డలతో సుఖముగా జీవించాడు. వేద తానీ వాడైన జేము ధనవంతుడుగా మారిపోయినందుకు అందరూ ఆశ్చర్యపడ్డారుగాని ఎవ్వరికీ యీ విషయం యిప్పటికి కూడా తెలీదు.

కొత్తి పుస్తకం వెలువరించి
మీ పూర్వోన్ముఖుల ఏజంటు కద్ద కొని
చ ద క ం డి.
డి.లెక్కివ్ యుగంధర్ పరిశోధన
“చాపు కేక” వెల 0.8-0
రచన: కొమ్మూరి సాంబశివరావు.
ఏజంటు లేనిపూర్వోల్లో ఏజంటు కావాలి
సోల్ ఏజన్సీలు యివ్వబడుతాయి
ఏజన్సీ వరకులకు వ్రాయండి.
డి.లెక్కివ్ యుగంధర్ పరిశోధనలు
విదుగురులనుమూనితులు 0-8-0
‘లక్షాధికారి హత్య’...0-8-0
రచన: కొమ్మూరి సాంబశివరావు
కాపీలు సాకులో వున్నాయి.
మతిపోయిన మనిషి
‘మోలారుకారులో శవం’ 0-8-0
ద్వితీయ ముద్రణలో వున్నాయి.
విడికాపీకి 0-8-0. పంపితే చాలు.
వి. పి. పి.లు పంపబడవు.
ఆ ధు ని క గ్రం థ మా ల,
82, హబిబుల్లా రోడ్, మద్రాసు-17.